

Løsningen ble Global Studies, drevet av Katrine Solhaug.

– Jeg dro til Siem Reap i Kambodsja, og begynte å studere reiseliv. Ansvarlig turisme.

Verdens gladeste

Kambodsja, omkranset av Thailand, Laos og Vietnam, kan nok høres fjernt ut for de fleste – ja, kanskje til og med litt skummelt. Men for Victoria har det vært et paradisi!

– Det er mange norske studenter som går på denne skolen, forteller Victoria, som har forelsket seg i både landet og ikke minst folket i Kambodsja.

– Det er et fattig land. Men de er verdens gladeste folk!

Dette til tross for Røde Kmehrs grusomme handlinger tidligere, hvor flere millioner mennesker ble drept.

– Thailand kalles Smilets land. Men prøv å dra til Kambodsja! lyder oppfordringen fra Victoria Pettersen.

Hun tror at turismen kommer til å blomstre i Kambodsja.

Kontraster

Men kontrastene er store, sammenlignet med kongeriket mellom bakkar og berg her hjemme.

– I Kambodsja lever de på én dollar om dagen. Vi har alt, de har ingenting. Og likevel er de så glade! Vi nordmenn tar kanskje ting litt for gitt, og har mye å lære av dem.

Hun snakker seg varm om Kambodsja. Men det stopper ikke der for ei dame med utfartstrang. I høst har hun nemlig bodd i Argentina, hvor hun fra skolebenken har lært det spanske språket.

Og i januar fortsetter neste semester. I Argentina, tror du kanskje? Å nei, du, det blir for enkelt. Da går nemlig turen til Nicaragua. Hvor ellers?!

Hjemmejobb

Men for å få råd til en slik gjennomføring av utdannelsen, trengs det mer kronasje enn hva et tradisjonelt stipend har å tilby. Derfor vender hun snuten hjem igjen, dann og vann – for å spe på inntektene. Da vanker det serveringsjobb på Senjastua, hvor mamma Rita er kjøkkensjef.

Skjønt ordet hjem har dog en glidende betydning for en ekte globetrotter.

– Jeg føler meg hjemme i Kambodsja også. Når man blir så lenge på én plass, får man etter hvert et nettverk. Og når jeg kommer tilbake, har de savna meg, smiler hun.

Frøs i fem minus

I det andre hjemmet, eller var det det første, på Silsand, er de vant til at reisefoten tar laus, og det både titt og ofte.

– Å ja, der var ho dratt igjen, pleier de bare å si, humrer Victoria.

Men alt er ikke bare rosenrødt når man reiser halve jorda rundt. Som da hun kom til Argentina første gang, og hadde glemt å gjøre en klimatisk researchjobb.

– Det var minus fem grader, og jeg hadde bare shorts og toppe med meg, minnes hun.

Rommet hun losjerte i var også av det noe spartanske slaget – langt enklere enn i Kambodsja.

– Men jeg ble nå vant til det også. Det er bare å tilpasse seg,



« Jeg vil heller leve
være fattig, enn å dø

Ekstotisk. Men opplever mye ute på reise, ikke minst et annet klima.

sier hun enkelt.

For når man liker å ta ting på sparket, er ikke overraskelser i retning møblementet noe stort problem.

Farlige reiser

En ung, flott kvinne – noen ganger i lag med venner, andre ganger på alenetur i store byer som Buenos Aires, det kan vel ikke bare være spøk?

– Jeg vet hvordan jeg skal oppføre meg. Venner som har gått ut på byen med alle pengene sine med seg, har opplevd å bli ranet. Man må ta sine forholdsregler. Jeg går målbevisst ute på byen. Det dumme man gjør er å se ut som en turist, sier hun.

Argentina vil hun uansett se mer av. Landet med verdens beste biff, ifølge senjaværingen Victoria.

– Jeg vil springe litt fra meg, før jeg slår meg ned, sier hun.

Filosofi

Så det er ikke bare en generell reiselyst som driver den sympatiske 20-åringen. Når man befinner seg et stykke utenfor det tradisjonelle A4-formatet, er det mer som appellerer.

– Å reise slik har gitt meg nye perspektiv på ting. Og jeg har lært en masse, også om meg selv, slår hun fast.

For filosofien er enkel nok.

– Jeg vil heller leve livet og være fattig, enn å dø som millionær. You only live once, avslutter hun med et smil.



RONNY TRÆLVIK
redaksjonen@folkebladet.no
77 85 20 00



livet og som millionær.



Transport. - Jeg liker å ta ting på sparket, sier Victoria.



Innkvartering. Under et studieopphold i Argentina, vanket det en overraskelse med tanke på de noe spartanske boforholdene. Da var det bedre i Kambodsja.



Glade mennesker. - De har ingenting, vi har alt. Likevel er de verdens gladeste mennesker, sier Victoria om folket i Kambodsja.

Reiselyst. Tida fram til midten av januar tilbringer Victoria Pettersen hjemme på Silsand, hvor hun jobber på Senjastua, for å samle opp penger til nye studier i Nicaragua.

FOTO: RONNY TRÆLVIK



Skoleklasse. Victoria Pettersen, nummer fem fra venstre, sammen med resten av skoleklassen i Global Studies i Kambodsja.